

เป้าหมายต่างๆ ของสุเราะฮ์ อาล อิมรอน

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ฟุอาด ชัยदान

แปลโดย : แวมูฮัมหมัดซาบรี แวะะโก๊ะ

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือ อะฮ์ดาฟ กุลลี สุเราะฮ์ มิน อัลกุรอาน

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿ أهداف سورة آل عمران ﴾

« باللغة التايلاندية »

فؤاد زيدان

ترجمة: محمد صبري يعقوب

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب أهداف كل سورة من القرآن

2012 - 1433

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปราณียิ่งเสมอ

เป้าหมายต่างๆ ของสุเราะฮฺ อาล อิมรอน

มวลดการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ การสถาพรอันประเสริฐและความศานติจงมีแต่ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และบรรดาเครือญาติ ตลอดจนบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านทั้งหลาย และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว โดยไม่มีการตั้งภาคีใดๆ ต่อพระองค์ และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

เป้าหมายของสุเราะฮฺ

การยื่นหยัดอย่างมั่นคง

ในแต่ละสุเราะฮฺของอัลกุรอานก็จะมีเนื้อหาที่ได้กล่าวถึงเป็นประเด็นเรื่อง ๆ ไป และชื่อของทุกสุเราะฮฺนั้นก็จะนำมาจากความเข้าใจต่อประเด็นเรื่องนั้นๆ โดยที่เป้าหมายของ

“สุเราะฮฺ อาล อิมรอน” นั่นคือ การยืนยันหยัดอย่างมั่นคง ซึ่งภายหลังจากอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้นำเสนอถึงวิถีทางที่จำเป็นต้องดำเนินตามในสุเราะฮฺอัล-บะเกาะเราะฮฺแล้วนั้น สุเราะฮฺอาล อิมรอนก็ได้ตามมาเพื่อเป็นการบ่งชี้แก่เราซึ่งแนวทางที่จะช่วยให้เรายืนยันหยัดบนวิถีทางดังกล่าว ไม่ว่าจะเพ่งเริ่มต้นดำเนินบนวิถีทางที่ว่าหรือเคยดำเนินมาก่อนหน้านี้แล้ว สำหรับผู้ศรัทธาแล้วทุกคนก็ต่างต้องการที่จะยืนยันหยัดอยู่บนวิถีทางนี้เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้ไม่เพียงพลา และไม่มีความกริ่งเกรงว่าพวกเขาจะหันเหหรือหลงทางได้อีก

สุเราะฮฺ อาล อิมรอน มีเนื้อหาแบ่งออกเป็นสองส่วน ดังนี้

ส่วนแรก ตั้งแต่อายะฮฺ 1-120 ซึ่งอายะฮฺเหล่านี้ได้ให้ข้อแนะนำแก่เราถึงกระบวนการต่างๆ เชิงแนวคิด ที่จะทำให้เราได้ยืนยันหยัดอย่างมั่นคงในการเผชิญหน้ากับแนวคิดต่างๆ ภายนอกได้

ส่วนที่สอง ตั้งแต่อายุ 121- จนจบสุเราะฮะฮุ โดย เนื้อหาส่วนนี้จะกล่าวถึงกระบวนการยื่นหยัดอย่างมั่นคงที่ เกี่ยวข้องกับกระบวนการภายใน

สุเราะฮะฮุอาล อิมรอน เริ่มต้นด้วยการนำเสนอเนื้อหาของ การยื่นหยัดอย่างมั่นคง(อับษ-ษะบาต)เชิงแนวคิดจากภายนอก เพื่อเตรียมสภาพแวดล้อมให้พร้อมก่อน หลังจากนั้นสุเราะฮะฮุนี้ก็ได้ นำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการยื่นหยัดอย่างมั่นคงส่วนที่เป็น ภายในของปัจเจกบุคคล

โดยที่สุเราะฮะฮุอาล อิมรอน ได้มีเนื้อหาที่มุ่งเน้นอยู่ใน กรอบของสองเหตุการณ์ดังนี้

หนึ่ง... เหตุการณ์ของผู้แทนชาวคริสต์เมืองนัจญูรอน ป็นตัวอย่างแรกของการเสวนาระหว่างศาสนาในประวัติศาสตร์ และเป็น การนำเสนอวิธีการที่ทำให้เราสามารถยื่นหยัดในการ เผชิญหน้ากับแนวคิดจากภายนอกในช่วงที่มีการเสวนากันกับ ตัวแทนของคริสต์นัจญูรอน ซึ่งเป็นการสอนแนวคิดวิธีการ เสวนากับชาวคัมภีร์โดยทั่วไป

สอง... เหตุการณ์ที่สองคือ สงครามอุฮุด เพื่อเป็น
ข้อแนะนำแก่เราถึงวิธีการยืนหยัดในเชิงรูปธรรม แม้ว่าสงคราม
อุฮุดนั้นจะเกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์ที่มีตัวแทนคริสต์นิกาย์รอนมา
พบก็ตาม แต่การเรียงลำดับของเรื่องราวให้อยู่ในส่วนที่สองนั้น
ก็เพื่อเป็นการตอกย้ำถึงแนวคิดการยืนหยัดจากภายนอกก่อน
แล้วจึงตามมาด้วยการยืนหยัดจากภายใน

การเริ่มต้นและการปิดท้ายของสุเราะฮ์เป็นการบ่งชี้ว่า
“สัจธรรม” นั้นอยู่กับเรา และจำเป็นที่เราต้องยึดมันมั่นไว้

﴿نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ

﴿[آل عمران: 3]

ความว่า “พระองค์ได้ทรงประทานคัมภีร์นั้นลงมาแก่เจ้า
ด้วยความจริง เพื่อยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้า คัมภีร์นั้น
และได้ทรงประทานอัต-เตารอฮ์ และอัล-อินญีล” (สุเราะฮ์
ฮาล อิมรอน : 3)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

﴿[آل عمران: 200]

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงมีความอดทน และจงต่างอดทนซึ่งกันและกันเถิด และจงรักษาให้มัน(คือ จงรักษาหน้าที่ของเจ้าให้มั่นคง ทั้งในเรื่องอิบาดะฮ์และหน้าที่อื่นๆ) และพึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้า จะได้รับความสำเร็จ” (สุเราะฮ์ฮุอ์ด อิมรอน : 200)

ซึ่งเราขอแนะนำเสนอเนื้อหาของสุเราะฮ์ฮุอ์ด อิมรอน ดังนี้

การยื่นหยัดบนสัจธรรม

มีอายะฮ์ต่างๆ อย่างมากมายที่ได้กล่าวถึงการยื่นหยัด ในทุกระดับชั้นของมนุษย์ ดังนี้

หนึ่ง...

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ﴿١٣٤﴾﴾ [آل عمران: ١٣٣-١٣٤]

ความว่า “โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงยำเกรงอัลลอฮ์อย่างแท้จริงเถิด และพวกเจ้าจงอย่าตายเป็นอันขาดนอกจากในสถานะที่พวกเจ้าเป็นมุสลิมผู้นอบน้อมเท่านั้น และพวก

เจ้าจงยึดสายเชือกของอัลลอฮฺโดยพร้อมกันทั้งหมดและ
จงอย่าแตกแยกกัน” (สุเราะฮฺฮุอาล อิมรอน : 102-103)

สอง...

﴿وَكَايْنٍ مِّن نَّبِيِّ قَاتَلَ مَعَهُ رِيبُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾﴾ [آل عمران: ١٤٦]
ความว่า “และนับปีก็น้อยแล้ว ที่กลุ่มชนอันมากมายได้
ต่อสู้ร่วมกับเขา แล้วพวกเขาหาได้ท้อแท้ไม่ต่อสิ่งที่ได้
ประสบแก่พวกเขาในทางของอัลลอฮฺ และพวกเขาหาได้
อ่อนกำลังลง และหาได้สยบไม่ และอัลลอฮฺนั้นทรงรักผู้ที่
อดทนทั้งหลาย” (สุเราะฮฺฮุอาล อิมรอน : 146)

สาม...

﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَد جَمَعُوا لَكُمْ فَأَخْشَوْهُمْ فَرَزَادَهُمْ إِيْمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٢﴾ فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٣﴾﴾ [آل عمران: ١٧٢-١٧٣]
[١٧٢-١٧٣]

ความว่า “บรรดาคนที่ผู้คนได้กล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงมี
ผู้คนได้ชุมนุมเพื่อโจมตีพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงกลัว
พวกเขาเถิด แล้วสิ่งดังกล่าวก็ได้เพิ่มการอิमानแก่พวกเขา

และพวกเขาถือว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เรา
แล้ว และเป็นผู้รับมอบหมายที่ดีเยี่ยม แล้วพวกเขาก็
กลับมาพร้อมด้วยความกรุณาจากอัลลอฮ์ และความโปรด
ปราน(จากพระองค์) โดยมีได้มีอันตรายใดๆ ประสบแก่
พวกเขา และพวกเขาได้ปฏิบัติตามความพอพระทัย
ของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่” (สุ
เราะฮ์ฮุอาล อิมรอน : 173-174)

สี่...

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
﴿[آل عمران: 200]

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงมีความอดทน
และจงต่างอดทนซึ่งกันและกันเถิด และจงรักษาหน้าที่ให้
มั่น และพึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับ
ความสำเร็จ” (สุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน : 200)

สุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน ได้ให้ข้อพึงระวังในปัจจัยต่างๆที่
ส่งผลให้การยืนหยัดนั้นบกพร่อง และได้นำเสนอปัญหาและ
อุปสรรคของการดำรงอยู่บนแนวทางนี้

อุปสรรคต่างๆของการยืนหยัด

หนึ่ง...

﴿رُزِينَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ ﴿١٤﴾﴾ [آل عمران: 14]

ความว่า “ได้ถูกทำให้สวยงาม (ลุ่มหลง) แก่มนุษย์ซึ่งความรักในบรรดาสิ่งที่เป็นเสน่ห์ อันได้แก่ ผู้หญิงและลูกชาย, ทองและเงินอันมากมาย ม้าดีและปศุสัตว์ และไร่นา นั้น เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกชั่วคราวในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้เท่านั้น และอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์ คือที่กลับอันสวยงาม” (สุเราะฮ์ออล อิมรอน : 14)

สอง...

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾﴾ [آل عمران: 155]

ความว่า “แท้จริง บรรดาผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าที่หันหลังหนีในวันที่สองกลุ่มเผชิญหน้ากันนั้น แท้จริงชัฎฏอนต่างหากที่เป็นตัวการล่อลวงทำให้พลั้งพลาดไป เนื่องจากบางสิ่งทีพวกเขาได้ประกอบไว้ และแน่นอนอัลลอฮ์ก็ทรงอภัย

ไว้แก่พวกเขาแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ
ผู้ทรงหนักแน่น” (สุเราะฮ์ฮุอ์ด อิมรอน : 155) อายะฮ์นี้ได้บ่งชี้
ว่า บรรดาผู้ที่หันหลังหนีให้กับสงครามอุหุดจากบรรดาผู้ศรัทธา
นั้น พวกเขาถูกชัฎฏอนทำให้พลั้งพลาดไป ซึ่งมันเป็นผลจาก
ความผิดบางประการที่พวกเขาได้กระทำก่อนหน้านั้น

สาม....

﴿أَوَلَمْآ أَصَبْتَكُمْ مَّصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أِنِّي هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ

أَنفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾ [آل عمران: 165]

ความว่า “และเมื่อมีภัยอันตรายหนึ่ง ประสบแก่พวกเจ้า
ทั้งๆ ที่พวกเจ้าได้ให้ประสบแก่พวกเขามาแล้วถึงสองเท่า
แห่งภัยอันตรายนั้น พวกเจ้าก็ยังคงกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากไหน
กระนั้นหรือ ? จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) ว่า มันมาจากที่ตัว
ของพวกท่านเอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ
เหนือทุกสิ่งทุกอย่าง” (สุเราะฮ์ฮุอ์ด อิมรอน : 165)

หมายถึงว่า บรรดาผู้ศรัทธานั้นเคยมีชัยเหนือบรรดาผู้
ปฏิเสธศรัทธาในก่อนหน้านั้น แต่เนื่องจากผลของการรักหรือลุ่ม
หลงในสิ่งล่อลวงต่างๆ พวกเขาจึงได้ฝ่าฝืนท่านเราะฮ์ฮุอ์ด

คือลัลลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ด้วยเหตุนี้ ภัยอันตรายที่ได้
ประสบแก่พวกเขา มันก็มาจากตัวของพวกเขาเอง และมาจาก
การฝ่าฝืนของพวกเขา

หลังจากนั้นสุเราะฮฺนี้ก็ได้กล่าวถึง : **ปัจจัยต่างๆที่
ส่งผลต่อการยื่นหยัดอย่างมั่นคง**

หนึ่ง...การวิงวอนขอต่ออัลลอฮฺ ตะอาลา

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ

الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ [آل عمران: ٨]

ความว่า “โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา ! โปรดอย่าให้หัวใจ
ของพวกเราเอนเอียงออกจากความจริงเลย หลังจากที่
พระองค์ได้ทรงแนะนำแก่พวกเราแล้ว และโปรดได้
ประทานความเอ็นดูเมตตา จากที่พระองค์ให้แก่พวกเรา
ด้วยเถิด แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงประทานให้อย่าง
มากมาย” (สุเราะฮฺฮุรออล อิมรอน : 8)

และช่วงอายะฮฺท้ายๆ ของสุเราะฮฺ

﴿رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا
 إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
 ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَعَآئِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى
 رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾﴾ [آل عمران: ١٩٢-١٩٤]

[194]

ความว่า “โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ แท้จริงผู้ใดที่
 พระองค์ทรงให้เข้าไปนรก แน่อนพระองค์ก็ยังคงความ
 อภัยแก่เขาแล้ว และสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้น ย่อมไม่
 มีผู้ช่วยเหลือใดๆ โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์! แท้จริง
 พวกข้าพระองค์ได้ยินผู้ประกาศเชิญชวนผู้หนึ่ง ได้
 ประกาศเชิญชวนให้มีการศรัทธาว่า ท่านทั้งหลายจง
 ศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และพวกข้าพระองค์ก็
 ศรัทธากันแล้ว โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์! โปรดทรง
 อภัยแก่พวกข้าพระองค์ด้วย ซึ่งบรรดาโทษของพวกข้า
 พระองค์และโปรดลบล้างให้พ้นจากพวกข้าพระองค์ ซึ่ง
 บรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์ และโปรดทรงให้พวก
 ข้าพระองค์สิ้นชีวิตโดยร่วมอยู่กับบรรดาผู้ที่เป็นคนดีด้วย
 เถิด โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์! ได้โปรด
 ประทานแก่พวกข้าพระองค์สิ่งที่พระองค์ได้สัญญาไว้แก่
 พวกข้าพระองค์ โดยผ่านบรรดาเราะสุลของพระองค์ และ

โปรดอย่าได้ทรงยังความอัปยศแก่พวกข้าพระองค์ในวัน
ปรโลกเลย แท้จริงพระองค์นั้นไม่ทรงผิดสัญญา” (สุเราะฮ์
ออล อิมรอน : 192-194)

เช่นเดียวกันการขอดุอาอ์ของภรรยาของท่านอิมรอน

﴿إِذْ قَالَتْ أَمْرَأْتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۗ
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾﴾ [آل عمران: 35]

ความว่า “จงรำลึกถึงขณะที่ภรรยาของอิมรอน กล่าวว่า โอ้
พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์! แท้จริงข้าพระองค์ได้บ่นไว้
ว่าให้สิ่ง(บุตร)ที่อยู่ในครรภ์ของข้าพระองค์ ถูกเจาะจงอยู่
ในฐานะผู้เคารพอิบาคะฮ์ต่อพระองค์และรับใช้พระองค์
เท่านั้น ดังนั้นขอพระองค์ได้โปรดรับจากข้าพระองค์ด้วย
เถิด แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้” (สุ
เราะฮ์ออล อิมรอน : 35)

รวมทั้งการขอดุอาอ์ของท่านนบีชะกะรียา

﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۗ إِنَّكَ سَمِيعُ
الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾﴾ [آل عمران: 38]

ความว่า “ที่โน่นแหละ ชะกะรียาได้วิ่งวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาโดยกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดได้ทรงประทานแก่ข้าพระองค์ซึ่งบุตรที่ดีคนหนึ่งจากที่พระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงไถยีนคำวิ่งวอน” (สุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน : 38)

สังเกตได้ว่าสุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน เป็นสุเราะฮ์ที่มากด้วยบทดุอาอ์ต่างๆ ก็เพราะว่า หากเราต้องการให้เราดีมีสภาพของการยืนหยัดบนวิถีทางนี้ ก็จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเราที่ต้องขอดุอาอ์ต่ออัลลอฮฺ ตะอาลา วอนขอต่อพระองค์ จนกระทั่งพระองค์ทรงช่วยเหลือเราให้มีความมั่นคง แน่แน่นอนว่า เราต่างก็ต้องการความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺตะอาลาเพื่อให้ความยืนหยัดมั่นคงกันทุกคน

สอง...การทำอิบาดะฮ์ ซึ่งสุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน ก็เต็มไปด้วยการนำเสนอตัวอย่างของผู้ที่ดำรงในการทำอิบาดะฮ์ต่างๆ อย่างมากมาย เช่น ท่านหญิงมัรยัมและการทำอิบาดะฮ์ของท่าน

﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقُبُولِ حَسَنِ وَأَثَبَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُمُ أَنَّى لِكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ [آل عمران: 37]

ความว่า “แล้วพระเจ้าของนางก็ทรงรับมัรยัมไว้อย่างดี และทรงให้นางเจริญวัยอย่างดีด้วยและได้ทรงให้ชะกะรียาอุปการะนาง คราใดที่ชะกะรียาเข้าไปหานางที่อัล-มihรอบ เขาก็พบปัจจัยยังชีพอยู่ที่นาง เขากล่าวว่า มัรยัมเอ๋ย! เธอได้สิ่งนี้มาอย่างไร? นางกล่าวว่า มันมาจากที่อัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคิดคำนวณ” (สุเราะฮฺฮุค อิมรอน : 37)

และการทำอิบาดะฮฺของท่านนบีชะกะรียา

﴿فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٣٨﴾ [آل

عمران: 38]

ความว่า “และมะลาอิกะฮฺได้เรียกเขา ขณะที่เขากำลังยืนละหมาด อยู่ในอัล-มihรอบ ว่า แท้จริงอัลลอฮฺทรงแจ้งข่าวดีแก่ท่านด้วยยะหฺยา โดยที่จะเป็นผู้ยืนยันพจมานหนึ่ง

จากอัลลอฮฺ และจะเป็นผู้นำและผู้รักษาไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ และเป็นนบีคนหนึ่งจากหมู่ชนที่เป็นคนดี” (สุเราะฮฺฮุอฺล อิมรอน : 39)

﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْآبَرَارِ﴾ [آل عمران: ١٩٣]
ความว่า “โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์! แท้จริงพวกข้าพระองค์ได้ยินผู้ประกาศเชิญชวนผู้หนึ่ง กำลังประกาศเชิญชวนให้มีการศรัทธาว่า ท่านทั้งหลายจงศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และพวกข้าพระองค์ก็ศรัทธากัน โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์! โปรดทรงอภัยแก่พวกข้าพระองค์ด้วย ซึ่งบรรดาโทษของพวกข้าพระองค์และโปรดลบล้างให้พ้นจากพวกข้าพระองค์ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์ และโปรดทรงให้พวกข้าพระองค์สิ้นชีวิตโดยร่วมอยู่กับบรรดาผู้ที่เป็นคนดีด้วยเถิด” (สุเราะฮฺฮุอฺล อิมรอน : 193)

สาม...การเชิญชวน(ตะอวะฮฺ)สู่อัลลอฮฺ เพราะใครก็ตามที่ได้ทำหน้าที่ในการเชิญชวนผู้อื่นสู่อัลลอฮฺ มันก็จะส่งผลช่วยให้เขามีความเย็นหยัดมันคงไปด้วย

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ

الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ [آل عمران: 104]

ความว่า “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวนไปสู่ความดีและใช้ให้กระทำการที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำการที่มีชอบและชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ” (สุเราะฮฺออล อิมรอน : 104)

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ

وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ [آل عمران: 110]

ความว่า “พวกเจ้านั้น เป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มีชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และถ้าหากว่าบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ ศรัทธากันแล้วไซร้ แน่นอนมันก็เป็นการดีแก่พวกเขา จากพวกเขานั้นมี

บรรดาผู้ที่ศรัทธา และส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้
ละเมิด” (สุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน : 110)

สี่...มีเป้าหมายที่ชัดเจน จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมี
เป้าหมายที่ชัดเจนในการดำเนินชีวิต

﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطِيلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
﴾ [آل عمران: 191]

ความว่า “คือบรรดาผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ ทั้งในสภาพยืน
และนั่ง และในสภาพที่นอนตะแคง และพวกเขาพิริย
พิจารณากันในการสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน (โดย
กล่าวว่า) โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พระองค์มิได้
ทรงสร้างสิ่งนี้มาโดยไร้สาระ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน
โปรดทรงคุ้มครองพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษ
แห่งไฟนรกด้วยเถิด” (สุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน : 191)

ห้า...ความเป็นพี่น้อง(อุคูวะฮ์) โดยให้มีความเข้มข้น
ในความเป็นพี่น้อง เพราะมันมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้
เกิดความเย็นหยัดมันคง

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾﴾ [آل عمران: 103]

ความว่า “และพวกเจ้าจงยึดสายเชือกของอัลลอฮ์โดยพร้อมกันทั้งหมดและจงอย่าแตกแยกกัน และจงรำลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้าเป็นศัตรูกัน แล้วพระองค์ได้ทรงให้สนิทสนมกันระหว่างหัวใจของพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็กลายเป็นพี่น้องกันด้วยความเมตตาของพระองค์ และพวกเจ้าเคยปรากฏอยู่บนปากหลุมแห่งไฟนรก แล้วพระองค์ก็ทรงช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากปากหลุมแห่งนรกนั้น ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงแก่พวกเจ้าซึ่งบรรดาโองการของพระองค์ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับแนวทางอันถูกต้อง” (สุเราะฮ์อฮาล อิมรอน : 103)

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾﴾ [آล عمران: 105]

ความว่า “และพวกเจ้าจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่แตกแยก และขัดแย้งกันหลังจากที่บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้ว และชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขา คือการลงโทษอันใหญ่หลวง” (สุเราะฮ์ฮุอ์ล อิมรอน : 105)

ส่วนครึ่งแรกของสุเราะฮ์ฮุอ์ลได้เรียกร้องให้มีการยืนยันอย่างต่อเนื่องในด้านแนวคิด

โดยได้นำเสนอตัวอย่างการพุดคุยเสวนาด้วยมารยาทที่สูงส่งของท่านเราะฮ์ฮุอ์ลลอฮุ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม กับชาวคัมภีร์เพื่อนำเสนอต่อพวกเขาว่า “สัจธรรมที่แท้จริงนั้นอยู่ที่ใด” ซึ่งตัวแทนของชาวคริสต์นิกายโรมันได้มา ณ มัสญิดของท่านเราะฮ์ฮุอ์ลลอฮุ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม โดยที่พวกเขาก็ได้มีการอภิปรายเช่นเดียวกัน ซึ่งจำเป็นสำหรับเราที่ต้องเก็บบทเรียนเหล่านี้เพื่อใช้ในการพุดคุยกับผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับเราในเรื่องหลักศรัทธาและการเจริญรอยตามท่านเราะฮ์ฮุอ์ลลอฮุ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม

สุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน ได้ให้ผู้ศรัทธามีการยืนยันหยัด
อย่างมั่นคงอย่างไรบ้าง ?

- เสริมสร้างอะกิดะฮ์(หลักศรัทธา)ให้แก่ผู้ศรัทธา
ก่อนจะมีการเสวนากัน

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْثًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾﴾ [آل عمران: ١٨-٢٠]

ความว่า “อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการ
การเคารพสักการะใดๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และมะ
ลาอิกะฮ์ และผู้มีความรู้ในฐานะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม
นั้น ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะ
ใดๆ นอกจากพระองค์ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ
เท่านั้น แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์นั้นคืออิสลาม และ
บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้นมิได้ขัดแย้งกันนอกจากหลังจาก
ที่ได้รับความรู้ มายังพวกเขาแล้วเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจาก
ความอิฉาหาริษยาระหว่างพวกเขาเอง และผู้ใดปฏิเสธ

ศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮฺแล้วไซ้ร้แน่นอน
อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ แล้วหากพวกเขา
โต้แย้งเจ้า ก็จงกล่าวเถิดว่าฉันได้มอบไบหน้า(ร่างกาย)
ของฉันแต่อัลลอฮฺแล้ว และผู้ที่ปฏิบัติตามฉัน(ก็มอบ)ด้วย
และเจ้าจงกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์และบรรดาผู้ที่
เขียนอ่านไม่เป็็นว่า พวกท่านมอบ (ไบหน้าแต่อัลลอฮฺ)
แล้วหรือ? ถ้าหากพวกเขาได้มอบแล้วแน่นอนพวกเขา
ก็ได้รับแล้วซึ่งแนวทางอันถูกต้อง และถ้าหากพวกเขา
ผินหลังให้ แท้จริงหน้าที่ของเจ้านั้นเพียงการประกาศให้
ทราบเท่านั้น และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเห็นปวงบ้า
ทั้งหลาย” (สุเราะฮฺฮุค อิมรอน : 18-20)

﴿أَفَعَيَّرَ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُرَ أَسْلَمَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾﴾ [آل عمران: ٨٣]

ความว่า “อื่นจากศาสนาของอัลลอฮฺกระนั้นหรือที่พวกเขา
แสวงหา? และแต่พระองค์นั้น ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินได้นอบน้อมกัน ทั้งด้วยการสมัครใจและฝืน
ใจ และยังพระองค์นั้นพวกเขาจะถูกนำกลับไป” (สุเราะฮฺ
ฮุค อิมรอน : 83)

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

﴿[آل عمران: ٨٥]

ความว่า “และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน” (สุเราะฮ์ออล อิมรอน : 85)

- กำหนดประเด็น(ในการเสวนา)ที่เห็นพ้องกัน
ระหว่างผู้ศรัทธากับชาวอะฮ์ลุลกิตาบ(คริสต์และยิว)

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿[آل عمران: ٦٤]

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ว่า โอ้อับรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ ! จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกัน ระหว่างเราและพวกท่าน คือว่าเราจะไม่เคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น และเราจะไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และพวกเรบางคนก็จะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ ก็จง

กล่าวเถิดว่า พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเรา
เป็นมุสลิมผู้นอบน้อมต่ออัลลอฮ์” (สุเราะฮ์ฮุรออฺ อิมรอน : 64)

﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰٓ إِبْرٰهِيْمَ وَإِسْمٰعِيْلَ وَإِسْحٰقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾﴾ [آل عمران: 64]

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ว่า เราได้ศรัทธา
ต่ออัลลอฮ์แล้วและได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานแก่เรา
และสิ่งที่ถูกประทานแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีล และอิส
หาก และยะอฺกูบและบรรดาผู้สืบเชื้อสาย(จากยะอฺกูบ)
และศรัทธาต่อสิ่งที่มุซาและอีซา และนบีทั้งหลายได้รับ
จากพระเจ้าของพวกเขา โดยที่เราจะไม่แยกกระหว่างคน
หนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา และพวกเรานั้นเป็นผู้ที่นอบ
น้อมต่อพระองค์” (สุเราะฮ์ฮุรออฺ อิมรอน : 64)

- ข้อโต้แย้งและหลักฐานต่างๆ คือแนวทางของอัล
กุรอานในการสร้างให้เกิดความมั่นคง ซึ่งเป็นพื้นฐาน
ประการหนึ่งในการเสวนาและโต้ตอบกัน หลังจากปัจจัยต่างๆ ที่
ได้กล่าวมาแล้ว คือการนำเสนอหลักฐานโดยการให้เหตุผลทาง

สติปัญญาและเชิงตรรกะ ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการยืนยันให้พวกเขา
ยอมรับในสัจธรรม

﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ [آل عمران: ๕๙]

ความว่า “แท้จริงอุปมาของอิซานั่น ตั้งอุปมาของอาดัม
พระองค์ทรงบังเกิดเขาจากดิน และได้ทรงประกาศิตแก่
เขาว่าจงเป็นขึ้นเถิด แล้วเขาก็เป็นขึ้น” (สุเราะฮฺฮุคคิม อิมรอน
: 59)

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ [آل عمران: ๖๕]

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ ! เพราะเหตุใดเล่าพวก
เจ้าจึงโต้เถียงกันในตัวของอิบรอฮีม ในขณะที่ อัลด-เตา
รอด และอัล-อินญีลนั้นมิได้ถูกประทานลงมาจาก
หลังจากยุคสมัยของเขา แล้วพวกเจ้าไม่ใช้ปัญญาตอก
หรือ” (สุเราะฮฺฮุคคิม อิมรอน : 65)

﴿هَاتَتْكُمْ هَوَآءٌ حَضَجْتُمْ فِيهَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيهَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [آل عمران: ๖๖]

ความว่า “พวกเจ้านี้แหละ ได้โต้เถียงกันในสิ่งที่พวกเจ้ามีความรู้ในสิ่งนั้นแล้ว แล้วก็เหตุไฉนเล่าพวกเจ้าจึงโต้เถียงกันในสิ่งที่พวกเจ้าไม่มีความรู้ และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ แต่พวกเจ้าไม่รู้” (สุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน : 66)

﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾﴾ [آل عمران: ٧٩]

ความว่า “ไม่เคยปรากฏแก่บุคคลใดที่อัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์และข้อตัดสิน และการเป็นนบีแก่เขา แล้วเขากล่าวแก่ผู้คนว่า ท่านทั้งหลายจงเป็นบ่าวของฉัน อื่นจากอัลลอฮ์ หากแต่(เขาจะกล่าวว่า) ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ที่ผูกพันกับพระเจ้าเถิด เนื่องจากการที่พวกท่านเคยสอนคัมภีร์ และเคยศึกษาคัมภีร์มา” (สุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน : 79)

- เดือนชาวอะฮ์ลุลกิตาบจากการปฏิเสธหรือไม่เชื่อ(ในสัจธรรม)

﴿يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿٧٠﴾ يٰۤاَهْلَ
الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبٰطِلِ وَتَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٧١﴾﴾ [آل

عمران: ٧١]

ความว่า “โอ้ผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย ! เพราะเหตุใดพวก
เจ้าจึงปฏิเสธบรรดาโองการของอัลลอฮ์ ทั้งๆ ที่พวกเจ้าก็
เป็นพยานยืนยันอยู่ โอ้บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย !
เพราะเหตุใดพวกเจ้าจึงสวมความจริงไว้ด้วยความเท็จ
และปกปิดความจริงไว้ ทั้งๆ ที่พวกเจ้าก็รู้ดีอยู่” (สุเราะฮ์

อาล อิมรอน : 70-71)

﴿وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ اِنْ تَاَمَنَّا بِقِنطَارٍ يُؤَدُّهٗ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَاَمَنَّا
بِدِيْنَارٍ لَا يُؤَدُّهٗ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَايِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا
فِي الْاٰمِيْنِ سَبِيْلٌ وَيَقُوْلُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ الْكٰذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧١﴾﴾ [آล عمران:

[٧٠

ความว่า “และจากหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น มีผู้ที่หากเจ้าฝาก
เขาไว้ซึ่งทรัพย์สินสมบัติอันมากมาย เขาก็จะคืนมันแก่เจ้า
และจากหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่หากเจ้าฝากเขาไว้สักเหรียญ
ทองหนึ่ง เขาก็จะไม่คืนมันแก่เจ้า นอกจากเจ้าจะยื่นเฝ้
ทวงเขาอยู่เท่านั้น นั่นก็เพราะว่าพวกเขา กล่าวว่า ในหมู่ผู้

ที่อ่านเขียนไม่เป็นนั้น ไม่มีทางใดที่เป็นโทษแก่เราได้ และพวกเขากล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ทั้ง ๆ ที่พวกเขา รู้กันดี อยู่” (สุเราะฮ์ฮุฎุฟ อิมรอน : 75)

- การทำทนายที่แข็งกร้าว

﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا وَآبَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكٰذِبِينَ ﴿٦١﴾﴾ [آل عمران: 61]

ความว่า “ตั้งนั้นผู้ใดที่ได้เถียงเจ้าในเรื่องของเขา (อิสซา) หลังจากที่ได้มีความรู้มายังเจ้าแล้ว ก็จงกล่าวเถิดว่า ท่านทั้งหลายจงมาเถิด เราก็จะเรียกลูก ๆ ของเรา และลูกของพวกท่านและเรียกบรรดาผู้หญิงของเรา และบรรดาผู้หญิงของพวกท่าน และตัวของพวกเราและตัวของพวกท่านและเราก็จะวิงวอนกัน (ต่ออัลลอฮ์) ด้วยความนอบน้อม โดยที่เราจะขอให้ละอุนะฮ์(การสาปแช่ง)ของอัลลอฮ์พึงประสบแก่บรรดาผู้ที่พูดโกหก” (สุเราะฮ์ฮุฎุฟ อิมรอน :

61)

- มีความเป็นธรรมในทัศนคติที่มีต่อชาวอะฮฺลุลลิก

ดาบ

﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّيهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّيهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّتِنِ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾﴾ [آل عمران: 75]

ความว่า “และจากหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น มีผู้ที่หากเจ้าฝากเขาไว้ซึ่งทรัพย์สินสมบัติอันมากมาย เขาก็จะคืนมันแก่เจ้า และจากหมู่พวกเขา นั้นมีผู้ที่หากเจ้าฝากเขาไว้สักเหรียญทองหนึ่ง เขาก็จะไม่คืนมันแก่เจ้า นอกจากเจ้าจะฮินเฝ้าทวงเขาอยู่เท่านั้น นั่นก็เพราะว่าพวกเขา กล่าวว่า ในหมู่ผู้ที่อ่านเขียนไม่เป็นนั้น ไม่มีทางใดที่เป็นโทษแก่เราได้ และพวกเขา กล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ทุก ๆ ที่พวกเขา รู้กันดีอยู่” (สุเราะฮฺฮุค อิมรอน : 75)

﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَأَنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾﴾ [آل عمران: 113]

ความว่า “พวกเขาหาใช่เหมือนกันไม่ จากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น มีกลุ่มชนหนึ่งที่เที่ยงธรรม ซึ่งพวกเขาอ่าน

บรรดาโองการของอัลลอฮ์ในยามคำคืน และพร้อมกันนั้น พวกเขาก็สูญุดกัน” (สูเราะฮ์ฮุอ์ด อิมรอน : 113)

- เทิดเกียรติแก่บรรดาศาสนทูตที่ถูกส่งไป
ยังชาวยิวและคริสต์

﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾﴾
[آل عمران: ٣٣]

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือก อาดัมและนุห์ และวงศ์วานของอิบรอฮีม และวงศ์วานของอิมรอนให้เหนือกว่าประชาชาติทั้งหลาย” (สูเราะฮ์ฮุอ์ด อิมรอน : 33)

﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَأَصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾﴾ [آل عمران: ٤٦]

ความว่า “และจงรำลึกขณะที่มลาอิกะฮ์กล่าวว่า มัรยัมเอ๋ย! แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเลือกเธอและทรงทำให้เธอบริสุทธิ์ และได้ทรงเลือกเธอให้เหนือบรรดาหญิงแห่งประชาชาติทั้งหลาย” (สูเราะฮ์ฮุอ์ด อิมรอน : 42)

หลังจากที่หลักฐานต่างๆ ได้ให้ผู้ศรัทธามีความมั่นคง
ในแนวคิดแล้ว เราจะสังเกตได้อีกว่าเนื้อหาของส่วนแรกของสุเราะฮ์
นี้ก็ปิดท้ายด้วยอายะฮ์ที่กล่าวถึงการยืนหยัดอย่างมั่นคง
โดยตรง

﴿إِنْ تَمَسَّسْتُمْ حَسَنَةً سُوُّهُمْ وَإِنْ تُصِبُّكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا
وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ [آل

عمران: 120]

ความว่า “หากมีความดีใดๆ ประสบแก่พวกเจ้า ก็ทำให้
พวกเขาเศร้าใจ และถ้าหากความชั่วใดๆ ประสบแก่พวก
เจ้า พวกเขาก็ดีใจเนื่องด้วยความชั่วนั้น และถ้าพวกเจ้า
อดทนและยำเกรงแล้วไซ้ร้ อุบายของพวกเขา ก็ย่อมไม่
เป็นอันตรายแก่พวกเจ้าแต่อย่างใด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง
ห้อมล้อมซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำกัน” (สุเราะฮ์อูด อิมรอน :

120)

และการปิดท้ายอายะฮ์ส่วนที่สองของสุเราะฮ์ก็เป็นอา
ยะฮ์ที่กล่าวถึงการยืนหยัดอย่างมั่นคงเช่นเดียวกัน

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

﴾ [آل عمران: 200]

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงมีความอดทน และจงต่างอดทนซึ่งกันและกันเถิด และจงรักษาหน้าที่ให้ มั่น และพึงกลัวเกรงอัลลอฮฺเถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับ ความสำเร็จ” (สุเราะฮฺอฺล อิมรอน : 200)

ส่วนที่สองของสุเราะฮฺ

เนื้อหาของส่วนนี้ได้กล่าวถึงสงครามอูฮุด เนื่องจากมัน ได้ทิ้งบทเรียนที่สำคัญและหนักหน่วงแก่จิตใจของผู้ศรัทธาจาก การที่พวกเขาได้ฝ่าฝืนคำสั่งของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ซึ่งเราสังเกตได้ว่าการดำเนินเรื่องของ สงครามอูฮุดและการทำให้ผู้ศรัทธามีความมั่นคงนั้น มาใน รูปแบบที่สูงเปี่ยมด้วยวิทญปัญญาเป็นอย่างยิ่ง สุบหานัลลอฮฺ!

ลำดับแรก อัลลอฮฺได้กล่าวถึงความโปรดปรานของ พระองค์ที่ทรงประทานให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา

﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٦﴾
إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣٧﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ﴿١٢٢﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ
ءَأْلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴿١٢٣﴾ [آل عمران: ١٢١-١٢٤]

ความว่า “และจงรำลึกถึงขณะที่เจ้าจากครอบครัวของเจ้า
ไปแต่เช้าตรู่ โดยที่เจ้าจะได้จัดให้บรรดามุอ์มินประจำที่
มันต่างๆ เพื่อการสู้รบ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้
ทรงรอบรู้ จงรำลึกถึงขณะที่สองกลุ่ม ในหมู่พวกเจ้ารู้สึก
อ่อนแอและขลาด และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครองทั้งสอง
กลุ่มนั้นไว้ และแต่อัลลอฮ์นั้นมุอ์มินทั้งหลายจง
มอบหมายเถิด และแน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวก
เจ้าที่บะดร์มาแล้ว ทั้งๆ ที่พวกเจ้าเป็นพวกด้อยกว่า
ดังนั้นพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด หวังว่าพวกเจ้าจัก
ขอบคุณ จงรำลึกถึงขณะที่เจ้า(มุหัมมัด)กล่าวแก่บรรดา
มุอ์มินว่า ไม่เพียงพอแก่พวกเจ้าเลยหรือ การที่พระ
เจ้าของพวกท่านจะหนุนกำลังแก่พวกท่าน ด้วยมะลาอิ
กะฮ์จำนวนสามพันโดยถูกส่งลงมา” (สุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน :
121-124)

หลังจากนั้นพระองค์ก็ได้ปลอบขวัญแก่พวกเขา แล้ว
พระองค์ก็ได้ให้อภัยโทษแก่พวกเขา แล้วพระองค์ก็ได้ตำหนิ
บรรดาผู้ที่ฝืนหลังด้วยการตำหนิอย่างนุ่มนวลอ่อนโยน

﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَعْتُمْ
فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّن بَعْدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مِمَّا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ
وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٦﴾﴾ [آل عمران: 156]

ความว่า “และแน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงให้สัญญาของ
พระองค์สมจริงแก่พวกเจ้าแล้ว ขณะที่พวกเจ้า
ประหัตประหารพวกเขา ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
จนกระทั่งพวกเจ้าพลาดที่จะต่อสู้ และขัดแย้งกันในคำสั่ง
และพวกเจ้าได้ฝืนหลังจากที่พระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้า
เห็นสิ่งที่พวกเจ้าชอบ จากนั้นมีผู้ที่ต้องการโลกนี้ และจาก
พวกเจ้านั้นมีผู้ที่ต้องการปรโลก แล้วพระองค์ก็ทรงให้
พวกเจ้าหันกลับจากพวกเขาเสีย เพื่อที่จะทรงทดสอบ
พวกเจ้า และแน่นอนพระองค์ได้ทรงอภัยโทษให้แก่พวก
เจ้าแล้ว และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมีพระคุณแก่ผู้ศรัทธา
ทั้งหลาย” (สุเราะฮ์ออล อิมรอน : 152)

หลังจากนั้นพระองค์ก็ได้ปลอบขวัญแก่พวกเขาอีกครั้ง

ว่า

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نُعَاسًا يَعْشَىٰ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ وَطَائِفَةٌ
قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ
الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ
يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ
لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ [آل عمران: 154]

ความว่า “แล้วพระองค์ก็ทรงประทานแก่พวกเจ้าซึ่งความ
ปลอดภัย หลังจากความเศร้าโศกนั้น คือให้มีการจับหลัก
ครอบครัวกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเจ้า และอีกกลุ่มหนึ่งนั้น
ตัวของพวกเขาเองทำให้พวกเขากระวนกระวายใจ พวกเขา
กล่าวหาอัลลอฮฺ โดยปราศจากความเป็นธรรมเหมือน
อย่างพวกญาฮิลียะฮฺ พวกเขากล่าวว่า มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจาก
กิจการนั้นเป็นสิทธิของเราบ้างไหม? จึงกล่าวเถิด (มุหัม
มัด) ว่า แท้จริง กิจการนั้นทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ
เท่านั้น พวกเขาปกปิดไว้ในใจของพวกเขาสิ่งซึ่งพวกเขา
จะไม่เปิดเผยแก่เจ้า พวกเขากล่าวว่า หากปรากฏว่ามีสิ่ง
หนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้นเป็นสิทธิของเราแล้วไซ้ร พวกเรา

ก็ไม่ถูกฆ่าตายที่นี่ จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด)ว่า แม้ปรากฏว่า พวกท่านอยู่ในบ้านของพวกท่านก็ตาม แน่นนอนบรรดาผู้ที่ การฆ่าได้ถูกกำหนดแก่พวกเขาก็จะออกไปสู่ที่นอนตาย ของพวกเขา และเพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงทดสอบสิ่งที่อยู่ใน หัวอกของพวกเจ้า และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ หัวอกทั้งหลาย” (สุเราะฮฺฮุฎาฟ อิมรอน : 154)

หลังจากนั้นพระองค์ก็ได้กล่าวถึงสาเหตุต่างๆที่ทำให้ เกิดความพ่ายแพ้และการฝ่าฝืน(ในอายะฮฺที่152) ซึ่งมันมีความ เกี่ยวพันกับเนื้อหาส่วนเริ่มต้นของสุเราะฮฺในคำดำรัสของอัลลอ ฮฺที่ว่า

﴿رُزِيَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ ﴿١٥﴾﴾ [آل عمران: 1٤]

ความว่า “ได้ถูกทำให้สวयงาม(ลุ่มหลง)แก่มนุษย์ซึ่งความ รักในบรรดาสิ่งที่เป็นเสน่ห์” (สุเราะฮฺฮุฎาฟ อิมรอน : 14)

ซึ่งบรรดาสิ่งที่เป็นเสน่ห์เหล่านี้เองที่เป็นแรงผลักดันให้ มีการฝ่าฝืนขึ้นมา เช่นเดียวกับดอกไม้ที่ได้ส่งผลให้เกิดความ ขัดแย้งต่างๆ อย่างมากมาย ด้วยเหตุนี้เองอายะฮฺที่กล่าวถึง ดอกเบี๋ยจึงถูกนำเสนอในสุเราะฮฺฮุฎาฟ อิมรอนเช่นเดียวกันว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾﴾ [آل عمران: ١٣٠]

ความว่า “โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่ากินดอกเบี้ยหลายเท่าที่ถูกลงโทษ และพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด เพื่อที่ว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ” (สุเราะฮฺอฺอาล อิมรอน : 130)

สาเหตุการตั้งชื่อสุเราะฮฺ

ส่วนที่เรียกชื่อสุเราะฮฺนี้ว่า “อาล อิมรอน” ก็เพื่อเป็นการเทิดเกียรติแก่ภรรยาของท่านอิมรอน และท่านหญิงมัรยัม ซึ่งเป็นบุตรของท่านอิมรอน โดยท่านหญิงมัรยัม อะลัยฮัสสลาม นั้นเป็นตัวอย่างของการยืนหยัดในการทำอิบาดะฮฺ และการทำตนให้มีจิตใจและร่างกายอันบริสุทธิ์ ส่วนภรรยาของท่านอิมรอนนั้นเป็นตัวอย่างของการยืนหยัดในการช่วยเหลือศาสนาอิสลาม

﴿رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا ﴿٣٥﴾﴾ [آل عمران: ٣٥]

ความว่า “โอ้พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์! แท้จริงข้าพระองค์ได้บนไว้ว่าให้สิ่ง(บุตร)ที่อยู่ในครรภ์ของข้าพระองค์ ถูกเจาะจงอยู่ในฐานะผู้เคารพอิบาดะฮฺต่อ

พระองค์และรับใช้พระองค์เท่านั้น” (สุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน : 35)

ซึ่งในช่วงเวลานั้น บรรดาผู้ศรัทธาได้ใช้มัสนูดีอัล-อักศอในการประกอบศาสนกิจ ดังนั้นท่านหญิงจึงได้บ่นไว้ว่าให้บุตรที่อยู่ในครรภ์ของท่านหญิงนั้นได้รับใช้มัสนูดีอัล-อักศอ ซึ่งท่านหญิงก็ได้คลอดลูกออกมาเป็นบุตร และอัลลอฮ์ ตะอาลา ก็ได้ตอบรับ(การวิงวอน)จากท่านหญิง เช่นเดียวกันสุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน มีเนื้อหาที่ได้กล่าวถึงมุมมองอันสูงส่งต่อผู้หญิง ด้วยการกล่าวถึงภรรยาของท่านอิมรอน และท่านหญิงมัรยัม อะลัยฮัลสลาม ซึ่งเป็นผู้ปลูกแรงบันดาลใจที่สูงส่งแก่ท่านนบีชะกะรียา ดังนั้น ท่านจึงได้วอนขอต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านให้ทรงประทานครอบครัวที่ดี(ศอลิหฺ)แก่ท่าน และนี่เป็นการบ่งชี้ให้เห็นว่า สัญลักษณ์แห่งการยืนหยัดมั่นคงนั้นคือบรรดาผู้หญิงทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้เองสุเราะฮ์ อัน-นีส้าฮ์ จึงถูกจัดลำดับของตามมาโดยทันทีหลังจากสุเราะฮ์ฮุอาล อิมรอน วัลลอฮุ อะอูลัม

والله أعلم بالصواب، وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم،
والحمد لله رب العالمين.